

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7910210627
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:7910210627.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Volkswagen Finančné služby Slovensko, s. r. o., Vajnorská 98, Bratislava, IČO: 31 341 438, zast. JUDr. Elenou Štefančíkovou, advokátkou, AK, ul. Veternicová, 841 05 Bratislava, proti odporcom 1/ Y. K., V. X, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Sopiakom, Štefánikova 17, Humenné, 2/C. I. V., bytom I. nad Y., N. X. S. XX/XX, zastúpený opatrovníkom S. I. J. Y., o zaplatenie sumy 20 256,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu v prvom rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 17C/56/2012-134 zo dňa 13.11.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcom v prvom a druhom rade zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 20 256,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 20 256,79 Eur od 12.08.2010 v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcom v prvom a druhom rade uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 1 215 Eur a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 2 519,78 Eur, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd tak rozhodol o žalobe, kde navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcov v prvom a druhom rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 20 256,79 Eur a to z dôvodu, že obaja žalovaní boli v trestnom konaní uznaní za vinných zo spáchania trestného činu podvodu, pričom v súvislosti so spáchaním tohto trestného činu spôsobili navrhovateľovi škodu v žalovanej sume.

Vzhľadom na znesenú námietku premlčania prvostupňový súd skonštatoval, že znesená námietka premlčania odporcami nie je dôvodná, pretože právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Košice okolie č.k. 2T/153/05, ktorý vo vzťahu k odporcovi v prvom rade nadobudol právoplatnosť dňa 04.09.2009 a k odporcovi druhom rade dňa 27.01.2010, pričom žalobný návrh na Okresný súd v Trebišove bol podaný dňa 12.08.2010. V danej veci plynula 10 ročná premlčacia lehota odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej náhradu škody navrhovateľ odvodzuje. Preto nárok nie je premlčaný.

Premlčanie posúdil podľa § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1, 2 OZ.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa prvostupňový súd vychádzal z ustanovenia § 420 ods. 1 OZ, ďalej z ustanovenia § 420 ods. 3 OZ a z ustanovení § 415, § 442 ods. 1 OZ. Z procesných ustanovení aplikoval § 101 ods. 1 O.s.p., § 120 ods. 1, 3, 4 O.s.p. a ďalej § 132, § 135 ods. 1 a § 153 ods. 1 O.s.p.

Skonštatoval, že bolo preukázané, že odporcovia spáchali protiprávny úkon, spočívajúci v úmyselnom podvodnom konaní. V tejto súvislosti odporcovia spôsobili navrhovateľovi škodu. Za skutok boli

potrestaní. Škoda bola stanovená navrhovateľom správne vo výške 20 256,79 Eur, ktorá neobsahuje už uhradenú sumu zo strany odporcov pri akontácií v súvislosti s uzatvorením lízingovej zmluvy.

Prvostupňový súd sa oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Košice okolie č.k. 2T/153/2005 a zistil, že dňa 16.6.2004 bola uzavretá zmluva o finančnom lízingu medzi navrhovateľom a odporcom v prvom rade, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo ŠKODA Octavia ELEGANCE. Túto zmluvu za prenajímateľa podpísal zamestnanec Beňo a za nájomcu odporca v druhom rade, ktorý v ten istý deň podpísal aj protokol o prevzatí motorového vozidla.

Dňa 11.10.2004 bolo adresované odporcovi v prvom rade oznámenie o predčasnom ukončení lízingu z dôvodu neuhrádzania splátok a zároveň bol vyzvaný k vráteniu vozidla. V tomto konaní bolo preukázané, že na notárskom úrade JUDr. Dubasa bol overený podpis odporcu v prvom rade na splnomocnení pre P. na užívanie motorového vozidla. Žiadosť o zapísanie motorového vozidla podal a podpísal dňa 02.07.2004 odporca v prvom rade.

Zo spisového materiálu 2T/153/2005 vyplýva, že odporca v prvom rade prihlásil na dopravnom inšpektoráte predmetné vozidlo aj napriek tomu, že odporca v druhom rade v jeho mene uzavrel lízingovú zmluvu aj keď vedel, že motorové vozidlo užíva odporca v druhom rade, s čím odporca v prvom rade súhlasil a súhlasil aj s tým, že odporca v druhom rade bude uhrádzať splátky a následne odporca v prvom rade splnomocnil P., aby vozidlo vyviezol na W.. Odporca v prvom rade bol usvedčený v trestnom konaní listinnými dôkazmi, ale aj výpoveďami svedkov z protiprávneho konania, napriek tomu, že v tomto konaní trval na tom, že odporca v druhom rade podpísal lízingovú zmluvu v jeho mene neoprávnene, prihlásil motorové vozidlo na dopravnom inšpektoráte v E. s odôvodnením, že je dobrák. Konanie odporcu v druhom rade bolo taktiež v konaní Okresného súdu Košice okolie klasifikované ako trestná činnosť, obidvaja odporcovia boli uznaní vinnými z podvodu a preto výsledky tohto konania odôvodňovali dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa voči odporcom prvom a druhom rade.

V záverečnej reči právny zástupca odporcu v prvom rade uviedol, že ak súd dospeje k záveru, že odporca v prvom rade nesie zodpovednosť za uplatnenú škodu navrhovateľom v tomto konaní, je potrebné zohľadniť aj spoluvinu zamestnanca navrhovateľa. Prvostupňový súd vo vzťahu k tejto námietke uviedol, že odporca bol zastúpený právnym zástupcom od 11.08.2012. Právny zástupca vzniesol tento návrh až k záverečnej reči, v rámci dokazovania nenavrhol v tomto smere vykonať dokazovanie, a preto súd sa týmto návrhom nezaoberal. Poukázal na výsledky trestného konania, kde vina zamestnanca navrhovateľa nebola uznaná. Predmetná otázka zavinenia zamestnanca navrhovateľa by bola relevantná v prípade odsudzujúceho rozsudku voči tomuto zamestnancovi.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania, aplikujúc ustanovenie § 517 OZ návrhu v tejto časti prvostupňový súd vyhovel.

Úspešný navrhovateľ si uplatnil trovy konania, ktoré aj vyčíslil. Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. prvostupňový súd mu tieto uplatnené trovy v celom rozsahu priznal, ktoré podrobne aj vyčíslil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca v 1) rade. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Namietal postup prvostupňového súdu, keď prvostupňový súd aplikujúc procesné predpisy vo veci nevykonal žiadne dokazovanie, dokonca v konaní vôbec nebola vypočítaná procesná strana navrhovateľa a prvostupňový súd sa uspokojil len s písomnou formou žalobného návrhu, ktorý si osvojil bez ďalšieho dokazovania.

Prvostupňový súd je viazaný trestným rozsudkom len o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Z pohľadu náhrady škody nie je pre prvostupňový súd záväzný. Prvostupňový súd sa nezaoberal so skutočnosťou, že protiprávny úkon, ktorý vlastne viedol ku vzniku škody, neurobil odporca v prvom rade, ani ho žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť. Bolo preukázané, že protiprávny úkon, ktorý bol bezprostrednou príčinou škody bola lízingová zmluva, ktorá uzatvoril nezodpovedný pracovník navrhovateľa so žalovaným v druhom rade bez toho, aby na to boli splnené podmienky. Z trestného spisu totiž jednoznačne vyplýva, že pri uzatvorení lízingovej zmluvy odporca v prvom rade nebol a ani nevedel, i keď bola uzatváraná táto zmluva na jeho meno, že pracovník navrhovateľa takúto zmluvu uzatvára,

čo ani nemal a ani nesmel urobiť. Uzatváral lízingovú zmluvu s osobou, ktorá na to nemala oprávnenie. Tento zamestnanec nebol trestne stíhaný, čo však nie je rozhodujúce, pretože porušil zákona a uzavrel zmluvu za podmienok, ktoré jednoznačne svedčia o tom, že si bol vedomý, že sa vlastne dopúšťa podvodu.

Namietal, že v prejednávanej veci neboli vypočutí účastníci konania.

K odvolaniu odporcu v prvom rade sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť. Uviedol, že prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, skutkový stav mal objasnený najmä trestným spisom 2T/153/2005. Na pojednávaniach bol vypočutý právny zástupca navrhovateľa ako aj odporca v prvom rade a je potrebné vychádzať najmä zo záverov trestného konania.

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že prvostupňový súd sa počas konania dopustil takých väd, na ktoré musí odvolací súd podľa § 212 ods. 3 O.s.p. prihliadnuť, pretože mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

O tom, ako v prejednávanej veci prvostupňový súd zisťoval skutkový stav a od čoho odvodil svoje právne závery, je možné usúdiť z dokazovania vykonaného pred prvostupňovým súdom, ktoré dokazovanie je zachytené v zápisniciach z pojednávania (§ 40 O.s.p.).

V napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa prvostupňový súd konštatoval, že vykonal dôkazy výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa. Ďalším dôkazom, z ktorého zisťoval skutkový stav je písomné podanie právneho zástupcu navrhovateľa.

V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že dôkaz výsluchom právneho zástupcu účastníka konania nie je relevantným dôkazom, ktorý je možné vykonať podľa § 125 O.s.p. Výsluch právneho zástupcu ako dôkazný prostriedok nie je možné použiť už len zo samej podstaty postavenia právneho zástupcu účastníka konania, ktorého úlohou je poskytnúť právnu pomoc účastníkovi konania, nie účastnícku výpoveď namiesto účastníka konania. Preto prvostupňový súd nemohol svoje skutkové a následne právne závery odvodzovať od výsluchu právneho zástupcu. Uvedené patrí aj o písomnom podaní právneho zástupcu navrhovateľa v tejto veci.

Prvostupňový súd pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z výsledkov konania Okresného súdu Košice okolie v konaní sp. zn. 2T/153/2005. Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že prvostupňový súd sa týmto spisom Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 2T/135/2005 oboznámil, konkrétne oboznámil sa s celým obsahom spisu.

Podľa § 129 ods. 1 O.s.p. sa dôkaz listinu vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Vykonávanie dôkazu listinou, ktorá listina má podobu súdneho spisu je potrebné vykonať priamo na pojednávaní, čo sa v prejednávanej veci neuskutočnilo, pretože vykonanie takéhoto dôkazu nevyplýva zo žiadnej zo zápisníc z pojednávania. Vykonávanie dôkazu súdnym spisom sa nevykonáva celým súdnym spisom, pretože nie je možné preskúmať, ktoré konkrétne dôkazné prostriedky zo spisu boli použité. V zápisnici pri vykonávaní dôkazu súdnym spisom je potrebné presne zaprotokolovať, ktoré strany spisu, prípadne ktoré listiny obsiahnuté v spise boli prečítané. Nie všetky listiny, ktoré sú obsahom pripojeného spisu, sú prípustným dôkazným prostriedkom.

Z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by prvostupňový súd vykonal dokazovanie z pripojený súdnym spisom sp. zn. 2T/153/2005 Okresného súdu Košice okolie, aj keď svoje skutkové zistenia odvodzuje od vykonania tohto dôkazu a dokonca od tohto dôkazu vyvodzuje aj právny závery.

Keďže skutkové zistenia prvostupňového súdu neboli podložené procesne správnym dokazovaním, teda dokazovaným vykonaným spôsobom, ktorý určuje zákon, nemal a ani nemohol mať prvostupňový súd pre svoje právne závery žiadne podklady.

Konštatovanie prvostupňového súdu, že zástupca odporcu v prvom rade až v záverečnej reči namietať spoluzodpovednosť navrhovateľa za vzniknutú škodu, nie je pravdivé už aj z poukazom na to, že zástupca odporcu už vo vyjadrení k návrhu na začatie konania poukázal na to, že zmluvu vôbec neuzavrel, dokonca žalobca konal s osobou, ktorá vedome a neoprávnene konala v mene odporcu v prvom rade, tejto osobe aj vydali motorové vozidlo (č.l. 104,105 súdneho spisu). V podaní na č.l. 116 súdneho spisu odporca v prvom rade uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom svojho zamestnanca vydal vozidlo, za ktoré teraz žiada náhradu aj od odporcu v prvom rade osobe, ktorá nemala právo ho prevziať a nemala právo ani uzavrieť nájomnú alebo lízingovú zmluvu.

Z obsahu uvedených podaní vyplýva, že v danom prípade navrhovateľ namietať skutočnosť, že v danej veci je potrebné rozhodnúť podľa § 438 ods. 2 OZ kde v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody, teda že nie sú dané podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 138 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak škodu spôsobili viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

V každom konkrétnom prípade je totiž súd povinný skúmať, či aj napriek zásade uvedenej v ustanovení § 438 ods. 1 OZ, či nejde o odôvodnený prípad, kedy je možné stanoviť, že tí, ktorí spôsobili škodu, za ňu zodpovedajú podľa svojej účasti na jej spôsobení. V každom prípade, či sú dôvody na delenú zodpovednosť alebo nie sú dôvody na delenú zodpovednosť, je povinnosťou súdu prvého stupňa sa touto okolnosťou v rozhodnutí zaoberať.

Podľa ustanovenie § 450 OZ, pokiaľ sú dôvody hodné osobitného zreteľa, súd náhradu škody primerane zníži.

Odporca v prvom rade namietať spoluzodpovednosť žalobcu za vzniknutú škodu. Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal aplikáciou ustanovenia § 450 OZ, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné znížiť nárok na náhradu škody zo strany navrhovateľa, či navrhovateľ svojím konaním taktiež zapríčinil vzniknutú škodu a akou mierou sa navrhovateľ spolupodieľal na jej vzniku, resp. výške škody. Dôkazné bremeno je na strane žalovaných. Tvrdenia prvostupňového súdu o nutnosti trestného stíhania pracovníka žalobcu na vyvodenie spoluzodpovednosti neobstojí.

Keďže prvostupňový súd sa uvedenými okolnosťami vôbec nezaoberal, keďže bolo porušené právo účastníka konania na spravodlivý súdny proces, bolo povinnosťou odvolacieho súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Bude úlohou prvostupňového súdu vo veci nariadiť pojednávanie, na pojednávaní zákonným spôsobom vykonať dokazovanie a to nie len trestným spisom, ale aj výsluchom účastníkov konania, bude musieť sa zaoberať aplikáciou ustanovenia § 438 ods. 1, 2 OZ a ustanovením § 450 OZ. Ak bude mať prvostupňový súd všetky podmienky pre rozhodnutie vo veci zistené (ustáli skutkový stav), až potom bude môcť vo veci rozhodnúť.

V konečnom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne aj o trovách konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.